

GAIDĀMAIS KONFLIKTS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 14:7, 9, 12; 4:11; 13:1, 2; 12:3–5, 17; 13:11–18.

ATMIŅAS PANTS:

“Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība” (Jņ. 17:17)

Ir salīdzinoši jauna medicīnas ierīce, ko sauc par biočipu vai “veri” mikroshēmu, kas ir apmēram rīsa graudu lielumā, ko var implantēt pacientam. Biočipā ir informācija par pacienta slimības vēsturi, ko pēc tam var iegūt, noskenējot ķermenī vietu, kurā ir ievietota mikroshēma. Daži kristieši to uzskata par daļu no savzvērestības, lai īstenotu zvēra zīmi. Citiem zvēra zīme ir saistīta ar svītrkodiem uz pārtikas kārbām; vai arī tas ir noslēpumains skaitlis uz dolāru banknotēm, kas it kā kopā veido 666. Dažiem tas ir saistīts ar masonu ordeni, melnajiem ANO helikopteriem un Apvienoto Nāciju organizāciju.

Šis nedēļas nodarbības mērķis ir atklāt gaidāmo cīņu par pielūgsmi. Sātans izaicinās Dieva autoritāti, mēģinot graut Dieva likumus. Sabats kļūs par centrālo jautājumu globālajā konfliktā par pielūgsmi. Sātans ienīst sabatu, jo viņš ienīst Radītāju. Viņš izmantos piespiešanu un spēku, lai salauztu mūsu nodošanos Kristum. Par patieso un nepatieso pielūgsmes dienu notiks uzskatu sadursme. Dieva pēdējais aicinājums ir aicinājums būt uzticīgam Kristum, neskatoties uz vajāšanām, ekonomisku krīzi, ieslodzījumu vai nāves spriedumu. Šis nedēļas pētījumā uzsvērts Jēzus spēks, kas mūs izvedīs cauri zemes pēdējam konfliktam.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstās uz “Lielās cīņas” 35. un 36. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. jūnijā.

Atklāsmes grāmatas pēdējais konflikts

Atklāsmes vēstījums ir daudz vairāk nekā noslēpumaini simboli un dīvaini zvēri. Tas runā par mūžīgām patiesībām, ko mīlošs Dievs ir devis gala laika paaudzei. Konflikts starp Kristu un sātanu Debesīs sākās par pielūgsmi. Pielūgsmes jautājumā šis konflikts sasniegs pēdējo kulmināciju.

Solidziniet Atkl 14:7, 9 ar 4:11. Kāda ir Atklāsmes grāmatas galvenā tēma šajā kosmiskajā konfliktā starp labo un ļauno? _____

Visā Atklāsmes grāmatā pielūgsmē un radīšana ir nesaraujami saistītas. Atkl. 14:7 aicina mūs pielūgt visas radības Kungu. Uz evolūcijas mācības, kas pēdējos divus gadsimtus ir populāra pasaulē, fona sabats ir mūžīgs atgādinājums par mūsu identitāti. Tas nemitīgi apstiprina, ka esam radītas būtnes un mūsu Radītājs ir mūsu uzticības un pielūgsmes cienīgs. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc velns tik ļoti ienīst sabatu.

Izlasī Atkl. 12:17 un 14:12. Kā Radītāja pielūgsmē atrod savu galīgo izpausmi? _____

Radītāja pielūgšana, ievērojot Dieva baušļus, ir tiešā pretrunā zvēra pielūgšanai. Dieva gala laika ļaudis būs Viņam uzticīgi, neskatoties uz lielāko pretestību un sīvākajām vajāšanām visā vēsturē.

“Kamēr viltus sabata ievērošana saskaņā ar valsts likumu, kas runā pretī ceturtajam bauslim, liecinās par uzticību varai, kura pretojas Dievam, īstā sabata turēšana, paklausot Dieva bauslībai, pierādīs uzticību Radītājam.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 605. lpp.)

Atkl. 14:12 teikts, ka šiem uzticīgajiem Glābēja sekotājiem būs ”Jēzus ticība”. Jēzus ticība ir tik dziļa, ka tā paļaujas uz to, kas nav redzams. Tā ir neatlaidīga, kad nevar saprast. Tā ir Jēzus dāvana, ko mēs saņemam ticībā, un tā vedīs mūs cauri gaidāmajam konfliktam.

Septītās dienas sabats ir tik būtisks Dieva kā Radītāja simbols, ka tas saistīts ar pašu Ēdeni. Tādējādi censties to uzurpēt, kā to darīja Roma (sk. Dan. 7:25), nozīmē censties uzurpēt Dieva autoritāti pēc iespējas pamatīgākā līmenī. Kā šī patiesība palīdz mums saprast, kāpēc pēdējās dienās tā būs tik pretrunīga? _____

Gaidāmā krīze

Zvēra zīmes pravietojums Atklāsmes grāmatas 13. nodaļā stāsta par sīvāko un ļaunāko posmu sātana karā pret Dievu. Kopš Jēzus nomira pie krusta, ienaidnieks zina, ka ir uzvarēts, taču viņš ir apņēmis paraut sev līdzīgu pēc iespējas vairāk cilvēku. Viņa pirmā stratēģija šajā kampaņā ir maldināšana. Ja maldināšana nedarbojas, viņš izmanto spēku. Galu galā viņš ierosina dekrētu, ka ikviens, kurš atsakās pielūgt zvēru vai saņemt viņa zīmi, tiktu sodīts ar nāvi.

Reliģiskās vajāšanas, protams, nav nekas jauns. Tās pastāv kopš brīža, kad Kains nogalināja Ābelu, jo viņš paklausīja Dieva pavēlei. Jēzus teica, ka tas notiks pat ticīgo vidū.

Izlasi Jņ. 16:2, Mt. 10:22, 2. Tim. 3:12 un 1. Pēt. 4:12. Ko piedzīvoja Jaunās Derības draudze, un kā tas attiecas uz Kristus beigu laiku draudzi? _____

Vajāšanas bija izplatīta prakse visā kristīgajā vēsturē, tostarp pagāniskajā Romā, bet īpaši spilgti izpaudās viduslaiku baznīcas neželīgajās kristiešu vajāšanās. Zvēra zīme ir tikai pēdējais posms šajā elles ķēdē. Tāpat kā vajāšanās pagātnē, tā ir paredzēta, lai piespiestu ikvienu ievērot noteiktu uzskatu kopumu un valdošo pielūgsmes sistēmu.

Pravietojums norāda, ka vajāšanas sāksies ar ekonomiskām sankcijām: neviens nevarēs pirkt vai pārdot, ja viņam nav zīmes. Ikviens, kurš atsakās saņemt zīmi, galu galā tiks pakļauts nāves spriedumam (Atkl. 13:15, 17).

Velns jau gatavo kristiešiem zvēra zīmi, kad pienāks pēdējais pārbaudījums, mudinot viņus iet savā dzīvē uz kompromisiem. Kad šķiet, ka visa pasaule apbrīnā seko zvēram (Atkl. 13:3), pēkšņi aina mainās un pravietiskā kamera fokusējas uz Dieva tautu. Atkl. 14:12 atklāj mums šādu ainu: “Šeit ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību” (NKJV). Dieva ļaudis dzīvo Dievam paklausīgi. Viņa žēlastībā tie stāv stipri, kad visapkārt viss trīc. Kamēr pasaule seko zvēram, viņi “seko Jēram, kurp Tas arī ietu” (Atkl. 14:4). Ar Kristus spēku viņi uzvar elles spēkus, kas ir vērsti pret viņiem.

Kā mēs redzējām 9. tēmā, galvenais konflikts starp labo un ļauno ir par pielūgsmi. Zvērs izmanto maldināšanu, bet, ja tas neizdodas, tad spēku un piespiešanu.

Cik ātri jūs ļaujat (ja vispār ļaujat) ekonomiskiem apsvērumiem apdraudēt jūsu sabata ievērošanu? _____

Zvēra identificēšana. 1. daļa

Atkl. 13:1, 2. *No kurienes rodas šis zvērs, un kas piešķir viņam varu?* _____

Atklāsmes grāmatā pūķis galvenokārt ir identificēts kā sātans. Atkl. 12:3–5 teikts, ka pūķis mēģināja iznīcināt “viņas bērnu, kad viņa būs dzemdējusi”. Tas bija velns, kas darbojās caur pagānisko Romu, mēģinot iznīcināt Kristu (sk. Mt. 2:16–18). Dieva un cilvēku senais ienaidnieks darbojas ar politisko un reliģisko iestāžu starpniecību, lai īstenotu savus mērķus.

Par šo zvēra spēku mums ir teikts: “Pūķis deva tam savu spēku, savu troni un lielu varu” (Atkl. 13:2). Šis pareģojums precīzi piepildījās simtiem gadu vēlāk, kad Romas imperators Konstantīns pārcēla savu galvaspilsētu no Romas uz Konstantinopoli mūsdienī Turcijā. Tas radīja varas vakuumu bijušajā ķeizaru tronī, un pagāniskā Roma atdeva savu mītņi zvēram.

Īzaks Bekss (Isaac Backus) teica: “Pārceļot impērijas mītņi uz Konstantinopoli, .. Konstantīns deva ceļu Romas bīskapam, lai tas paaugstinātu sevi augstāk par visiem cilvēkiem uz zemes un pār Debesu Dievu.” (The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World, 16. lpp. (citēts Le Roy Edwin Froom, The Prophetic Faith of Our Fathers, 3. sēj., 213. lpp.)) Saskaņā ar Tomasa Hobsa teikto: “Pāvesta amats nav nekas cits kā mirušās Romas impērijas spoks, kas sēž kronēts uz tās kapa.” (Leviathan, Ņujorka: Oxford University Press, 1996, 386. lpp.) Rūpīga analīze atklāj, ka Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas jūras zvērs ir atkritušais reliģiskais spēks, kas izceļas no Romas un kļūst par vispasaules pielūgsmes sistēmu (Atkl. 13:3, 4). Šis zvērs nav cilvēks; tā ir reliģiska organizācija, kas Dieva Vārda patiesību aizstājusi ar cilvēku rīkojumiem.

Izlasī Atkl. 13:1, 6. Kāds atslēgvārds tiek izmantots, lai identificētu zvēra spēku? _____

Bībele Jņ. 10:33 un Lk. 5:21 definē zaimošanu ar diviem piemēriem: (1) cilvēks, kas izliekas vai apgalvo, ka ir Dievs, un (2) cilvēks, kurš apgalvo, ka viņam ir spēks piedot grēkus. Šis apsūdzības bija netaisnīgas, jo Jēzus patiesi ir Dievs un tāpēc viņam ir tiesības piedot grēkus. Romas pāvestam ir divas doktrīnas, kuras Bībele sauc par zaimošanu: tās apgalvojumi, ka priesteriem pieder vara piedot grēkus un ka pāvestam ir Dieva vara uz zemes.

Zvēra identificēšana. 2. daļa

Tā vietā, lai pielūgtu zvēru, Dieva ļaudīm ir vislielākais prieks un augstākā laime pielūgt Viņu. Ticīgo paklausība nāk no viņu mīlošās sirds. Viņi ir uzticīgi Dievam, jo zina, cik Dievs ir uzticams.

Izlasī Atkl. 13:5. Uzraksti zvēru identificējošo pazīmi. _____

Kā runājām 4. tēmā, Dievs mums dod atslēgu pravietiskā laika izpratnei – viena pravietiska diena ir vienāda ar vienu burtisku gadu (4. Moz. 14:34, Ec. 4:6). Aprēķinot Atkl. 13:5 minēto 42 mēnešu periodu, izmantojot 30 dienu ebreju mēnesi, tas ir vienāds ar 1260 pravietiskām dienām vai burtiskiem gadiem.

Pāvestam bija liela ietekme no 538. gada līdz 1798. gadam. Taču, kad Napoleona ģenerālis Bertjē 1798. gadā pāvestu sagūstīja, tad arī beidzās pravietiskais pāvesta pārākuma periods un piepildījās Atklāsmes grāmatas pareģojums: “Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā” (Atkl. 13:10). Trieciens pāvestam bija ārkārtīgi nopietns, bet ne nāvi nesošs. Saskaņā ar Atkl. 13:12 nāvējošā brūce tiks dziedināta. Pāvesta ietekme atkal būs jūtama visā pasaulē.

Šodien pasaules līderi sveic pāvestu kā Romas baznīcas vēstnieku un regulāri apmeklē viņu Vatikānā. Pasaulē, kurā valda vēl nebijusi nestabilitāte, tiek veidota aina, kurā Romas pāvests kļūst par atzītu pasaules morālo līderi, kas spēj savest kopā cilvēkus. Savā runā 2012. gada 6. jūnijā, vairāk nekā piecpadsmit tūkstošu cilvēku priekšā, kas pulcējās Romas Svētā Pētera laukumā, pāvests Benedikts XVI paziņoja: “Svētdiena ir Kunga un vīriešu un sieviešu diena, diena, kurā ikvienam jābūt brīvam, brīvam ģimenei un brīvam Dievam. Aizstāvojot svētdienu, mēs aizstāvam cilvēka brīvību.” (https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html) “Lielā cīņā” skaidri atklāj, kur šī kustība kādu dienu novedīs: “Tos, kas godā Bībeles sabatu, apsūdzēs par likuma un kārtības ienaidniekiem, par sabiedrības morālo robežu ārdītājiem, kas izraisa sajukumu un samaitātību, izsaucot virs zemes Dieva sodības. [...] Tos apsūdzēs neapmierinātībā ar valdību. Sludinātāji, kas neatzīs paklausību Dieva baušļiem, no kanceles pasludinās pienākumu padoties civilām autoritātēm, atsaucoties uz to, ka tās ir iecēlis Dievs. Likumdevēju sanāksmēs un tiesas sēdēs baušļus ievērojošos cilvēkus parādīs visnelabvēlīgākajā gaismā un notiesās.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 592. lpp.)

Lai cik grūti tagad būtu kaut ko tādu iedomāties, pavērojiet, cik strauji mūsu pasaule mainās. Ko šim izmaiņām vajadzētu mums stāstīt par to, cik ātri mūs var piemeklēt gala laika notikumi? _____

Zvērs no zemes

Izlasi Atkl. 13:11–18. Kā otrais zvērs atšķiras no pirmā, par kuru rakstīts

Atkl. 13. nodaļā? _____

Pirmais zvērs izcēlās no jūras; otrais nāk “no zemes” (Atkl. 13:11). Jūra simbolizē “tautas, ļaužu pulkus, ciltis un valodas” (Atkl. 17:15). Tātad zeme ir mazapdzīvota pasaules teritorija. Šis otrais zvērs rodas tuvu pravietiskā perioda beigām, kura laikā vara pieder pirmajam zvēram (Atkl. 13:5). Tas nozīmē, ka tas kļūst pamanāms ap 1798. gadu.

Amerikas Savienotās Valstis precīzi atbilst šim aprakstam. Tās pasludināja savu neatkarību mūsu ēras 1776. gadā, pieņēma konstitūciju 1789. gadā un tika atzīta par pasaules lielvaru 19. gadsimta beigās.

Jānis turpina: “Tam bija divi ragi, tādi kā jēram, bet tas runāja kā pūķis” (Atkl. 13:11). Ragi Bībeles pravietojumos simbolizē spēku. Atšķirībā no pirmā zvēra, šim zvēram uz ragiem nav kroņņu, kas liecina, ka tas nav monarhs. Abi ragi aino divus galvenos vadošos principus, kas ir ASV varas un panākumu avots – politisko un reliģisko brīvību.

Izlasi Atkl. 13:11, 12. Kādas izmaiņas jūs redzat šajā zvērā, un kā tas runā? _____

Šī maigā jēram līdzīgā tauta sāk runāt kā pūķis. Tā izmanto “visu pirmā zvēra varu” (Atkl. 13:12, NKJV) un atsakās no saviem reliģiskās brīvības principiem, liekot “zemei un tās iedzīvotājiem pielūgt pirmo zvēru” (Atkl. 13:12). ASV virzās uz priekšu, pieprasot ikvienam uz zemes pielūgt pirmo zvēru, atzīstot pāvesta garīgo un laicīgo autoritāti. Saskaņā ar šo pravietojumu Amerikas Savienotās Valstis veido zvēra tēlu – baznīcas un valsts savienību – un prasīs, lai ikviens pielūdz šo tēlu.

Interesanti ir tas, ka laikā, kad ASV pirmo reizi tika identificēta kā šī zvēra lielvalsts, ASV ne tuvu nebija militāra un ekonomiska lielvara, par kuru tai bija jākļūst un kāda tā ir tagad.

Padomājiet par politisko nestabilitāti Amerikā mūsdienās. Kā tas var ātri novest pie šī pravietojuma piepildīšanās? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Zvēra un viņa tēla pielūgšana norāda uz Daniēla 3. nodaļu, kur Bābeles ķēniņš pavēlēja Sadraham, Mesaham un Abednego klanīties zelta tēlam, vai arī viņi tiks iemesti ugunīgā krāsnī. Senā Bābele, mūsdienų Bābele – problēma slēpjas pielūgsmes jautājumā. Patiesa pielūgsmē izriet no prāta, ko māca Dieva Vārds, no dvēseles, ko pārveido Viņa mīlestība, un no sirds, kas piepildīta ar Viņa Garu. Tad mēs netiksim “pielīdzināti šai pasaulei”, bet dzīvosim saskaņā ar Dieva gribu, kas atrodama Viņa Vārdā. Tā ir mūsu vienīgā drošība!

“Dievs nekad nerīkojas ar varu, lai apspiestu gribu vai sirdsapziņu, taču sātans gan pastāvīgi īsteno nežēlīgu tirāniju, lai savai varai pakļautu tos, kurus citādi nevar pavadināt. Ar iebaidīšanu un spēku viņš cenšas nomākt sirdsapziņu un panākt sevis godāšanu. Lai to sasniegtu, ļaunais izmanto gan reliģiskas, gan laicīgas autoritātes, mudinot tās uzspiest cilvēciskus likumus un neievērot Dieva bauslību.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 591. lpp.)

“Lai izturētu gaidāmo smago pārbaudījumu, tiem noteikti jāiepazīstas ar Dieva prātu, kā tas atklāts Viņa Vārdā. Tie Kungu spēs pagodināt tikai tad, ja būs ieguvuši pareizu izpratni par Viņa raksturu, valdību un nolūkiem un ja paši darbosies saskaņā ar tiem. Pēdējā lielajā cīņā pastāvēs vienīgi tie, kas būs nostiprinājušies Bībeles patiesībās.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 593. lpp.)

“Bet Dievam virs zemes būs tauta, kas par visu doktrīnu mērauklu un visu reformu pamatu uzskatīs Bibli un vienīgi Bibli. Ne izglītoto vīru domas, ne zinātnes slēdzieni, ne garīdznieku koncilu ticības apliecinājumi vai lēmumi, kuru ir tikpat daudz un kas ir tikpat pretrunīgi kā viņu pārstāvētās draudzes, ne vairākuma balss – nekas no šeit minētā, ne atsevišķi ņemot, ne kopā, nav jāuzskata par pierādījumu par vai pret kādu reliģiskās pārliecības punktu. Pirms kādas doktrīnas vai priekšraksta pieņemšanas mums vajadzētu prasīt skaidru apstiprinājumu ar ‘Tā saka Kungs!’” (E. Vaita “Lielā cīņā” 595. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mēs varam dzīvot, gaidot Kristus atnākšanu, un dalīties šajā cerībā, neklūstot par trauksmes cēlājiem?
2. Pakavēties vairāk pie jautājuma par pielūgsmi. Ko mūsu ikdiena, dienas gaitas, liecina par to, ko mēs pielūdzam?
3. Kā mēs varam palīdzēt sev un citiem raudzīties uz nākotni ar pārliecību, nevis bailēm?
4. Kādu praktisku atšķirību mūsu dzīvē ienes pēdējās dienas notikumu izpratne?